

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1Tos/70/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5614010223
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 08. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Polka
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5614010223.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Polku a sudcov JUDr. Vladimíra Kuráka a JUDr. Vladimíra Sučika, na neverejnom zasadnutí konanom 9. augusta 2016 prejednal sťažnosť podanú odsúdeným J. J. proti uzneseniu Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 3T/61/2014 z 27.4.2016 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného J. J. **z a m i e t a**, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Okresný súd Liptovský Mikuláš uznesením, sp.zn. 3T/61/2014 z 27.4.2016, podľa § 50 ods. 4 Tr. zák. rozhodol, že odsúdený J. J. sa v skúšobnej dobe podmienenečného odsúdenia neosvedčil a vykoná trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) mesiacov, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 3T/61/2014 zo dňa 6.8.2014.

Súd zároveň podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. rozhodol, že odsúdeného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto uzneseniu podal sťažnosť odsúdený, ktorú písomne odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu. Napadnuté uznesenie okresného súdu odsúdený označil za nezákonné. Prvostupňový súd mal nesprávne vyhodnotiť skutkový a právny stav, v dôsledku čoho dospel k nesprávnemu rozhodnutiu. Odsúdený ďalej uviedol, že nariadenie nepodmienečného výkonu trestu odňatia slobody nepovažuje za potrebné. V tejto súvislosti citoval ustanovenie § 34 ods. 1 Tr. zák., ktoré upravuje účel trestu. Napriek tomu, že listinné dôkazy svedčia o jeho neosvedčení sa počas skúšobnej doby podmienenečného odsúdenia je potrebné skúmať a hodnotiť priebeh vedenia života počas celej doby podmienenečného odsúdenia. Zároveň zvýraznil, že je otcom dvoch maloletých detí a z uvedeného dôvodu má záujem viesť slušný a bezúhonný život.

Vzhľadom na tieto dôvody krajskému súdu navrhol, aby napadnuté uznesenie okresného súdu zrušil v zmysle ustanovenia § 194 ods. 1 písm. a) Tr. por. a podľa § 50 ods. 4 Tr. zák. rozhodol o jeho osvedčení sa v skúšobnej dobe podmienenečného odsúdenia.

Krajský súd na neverejnom zasadnutí na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce výrokom napadnutého uznesenia a po zvážení všetkých okolností významných pre rozhodnutie dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného J. J. nie je dôvodná. Sťažnosť bola podaná oprávnenou osobou a včas v zmysle ustanovenia § 187 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 50 ods. 4 Tr. zák., ak odsúdený viedol v skúšobnej dobe riadny život a riadne vykonal iné uložené sankcie a plnil uložené obmedzenia a povinnosti, súd vysloví, že sa osvedčil; inak nariadi nepodmienečný trest odňatia slobody, a to prípadne už v priebehu skúšobnej doby.

Zo spisového materiálu, ktorý sa vzťahuje na konanie o neosvedčení sa odsúdeného v čase podmieneného odsúdenia je zrejmé, že tento nenaplnil zákonné požiadavky ustanovenia § 50 ods. 4 Tr. zák., spočívajúce v riadnom spôsobe vedenia života.

Odsúdený sa v priebehu skúšobnej doby podmieneného odsúdenia dopustil ďalšej úmyselnej trestnej činnosti (trestný čin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák.), a to krátko po jeho podmienenom právoplatnom odsúdení. Pre tento trestný čin bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 3T/59/2015 z 30.11.2015 a bol mu uložený trest povinnej práce vo výmere 80 hodín. Odsudzujúci trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť 23.1.2016.

Z uvedených skutočností je teda zrejmé, že odsúdený J. J. v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia nevedol riadny život tak, ako to definuje ustanovenie § 50 ods. 4 Tr. zák. V tejto súvislosti krajský súd považuje za potrebné zvýrazniť, že aktuálny odpis z registra trestov odsúdeného obsahuje 9 záznamov. Odsúdený v minulosti opakovane páchal úmyselnú trestnú činnosť, pričom na jeho osobu nemali prevýchovný vplyv ani uložené nepodmienené tresty odňatia slobody. Skutočnosť, že je otcom maloletého dieťaťa mu pritom bola zrejmá aj v čase spáchania úmyselného trestného činu, ktorý mal vplyv na rozhodnutie súdu o neosvedčení sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia.

Pre tieto dôvody krajský súd v konaní o sťažnosti odsúdeného dospel k záveru, že je v záujme celej spoločnosti, aby predmetný uložený trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov vykonal nepodmienenčne. Krajský súd nezistil ani pochybenie okresného súdu pri zaradení odsúdeného podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Odsúdený bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Pre uvedené skutočnosti krajský súd rozhodol tak, že sťažnosť odsúdeného J. J. podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. zamietol, pretože nie je dôvodná.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.